

# HÚSVÉT – Feltámadás

Horváth Sándorné Éva tanításvázlata  
Nyim, 2016. 03. 25.

Húsvétkor Jézus halálát és feltámadását ünnepeljük.

**Róma 3,25.**

**25. Akit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul az Ő vérében, hit által, hogy megmutassa az Ő igazságát, mert hosszútűréséből elnézte a korábbi időkben elkövetett bűnöket,**

Isten úgy mutatta ki a szeretetét a világ felé, hogy Jézust testben küldte el a földre. Ő bűn nélkül született, mert neki nem földi apja volt, hanem a Szent Szellemtől fogant meg. Mivel Jézus szeplőtelen volt, így Isten a kereszten rá tudta terhelni az emberiség minden bűnét, betegségét, szegénységét és mindenféle problémát, ami csak létezik a világban. Jézusnak le kellett mennie a pokolba, hogy elhordozza a bűneinket, de az Atya szeretete győztesen kihozta a Fiát a halálból.

A halálból való feltámadásakor Ő lett az elsőszülött és általa mi is újjászülethettünk. (Kol. 1,18) Jézus feltámadása hozta el a megigazolást számunkra, így a halál nem uralkodhat többé rajtunk, hanem mi uralkodunk a halál felett, mert örök életünk van. (Róm. 4,25. 6,6-9) Isten a feltámadással bizonyította be, hogy Jézus az Ő Fia. A feltámadás a kereszténység hatalmas csodája és alapköve.

**Filippi 3,10.**

**10. Hogy megismerjem Őt, és az Ő feltámadásának erejét, és az Ő szenvedéseiben való részesülésemet, hasonlónak lévén az Ő halálához;**

A mindenható Isten ereje olyan hatalmas mértékben nyilvánult meg Jézusnak a halálból való feltámasztásakor, hogy valójában ez volt Isten leghatalmasabb munkája! Isten azt akarja, hogy az Írásokból vett kijelentésekből tudjuk meg, hogy mi történt a feltámadáskor, ezt csak szellemi úton érthetjük meg. A sötétség erői meg akarták akadályozni a feltámadást, hogy ne valósulhasson meg Isten megváltási terve. (Például Jézus megkísértése a pusztában, amire Ő úgy felelt: meg van írva.)

A mi Urunk Jézus Krisztus azonban diadalmasan legyőzte a gonosz erőket és magasan felettük ült le a trónra. A mi hatalmunk forrása a feltámadásban található és abban, hogy Isten felemelte és a jobbjára ültette Krisztust. Krisztus volt a mi képviselőnk, a mi helyettesítőnk, aki értünk és helyettünk ment a keresztre.

**Efézus 1,19-20. 2,1.**

**19. És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint,**

**20. Amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbjára a mennyekben.**

**2,1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt,**

Amikor Isten feltámasztotta a Krisztust a halálból, titeket is feltámasztott, akik szellemileg halottak voltatok a bűn miatt. Ugyanaz az Ige, amelyik kijelenti Krisztus életre keltését (újjászületését), az kijelenti Krisztus népének életre keltését is. Így Isten hatalmas műve, amely feltámasztotta Krisztust a halálból, ugyanakkor feltámasztotta az Ő Testét is, aminek mi (újjászületettek) vagyunk a tagjai. Nyilvánvaló, hogy a fej és a test együtt lett feltámasztva.

**Efézus 2,5-6.**

**5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!**

**6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban:**

Amikor Isten a mennyei trónra ültette Krisztust, akkor a gyülekezeti Testet is ugyanoda ültette. Mivel Krisztus ott ül az Atya jobbján, ezért Vele együtt mi is ott ülünk az Atya jobbján, ami a hatalom helye. A Felső trónjának jobb keze a mennyekben az egész univerzum feletti hatalom középpontja! (Zsid. 8,1. Kol. 3,1) Isten minden tervét és programját az Ő jobb kezén, Krisztuson és a gyülekezeti Testén keresztül hajtja végre, de ehhez te is kellesz.

A mennybe felment Krisztusra bízták a trón hatalmának gyakorlását, és ezt a hatalmat átruházta ránk, ami most hozzánk tartozik. Jézus a feltámadás és az élet, ezért tudatosítsd magadban, hogy nem hétköznapi lény vagy, mert benned van a feltámadás ereje, mivel Jézussal együtt mi is meghaltunk, eltemettünk és feltámadtunk. (Ján. 11,25) Isten a feltámadás hatalmával ruházta fel az új teremtést a sötétség minden ereje felett. (Ef. 6,10)

Egy bizonyság következik a feltámadás erejével kapcsolatban. Egy szolgálót arra vezetett az Úr, hogy tanulmányozza a feltámadással kapcsolatos Igét. Fél évig elmélkedett ezeken, majd látta magát, ahogy megcselekszi az Igét. Ennek eredményeképpen a kiépült hite alapján feltámasztotta az 5 órája halott fiát. Az Írás is alátámasztja az ilyen csodákat.

**Zsidó 11,35/a. Egyszerű ford.**

**35/a. Asszonyok a hitük által visszakapták halottaikat, akik újra életre keltek.**

Nekünk, hívőknek fel kell növekednünk hitben ahhoz, hogy az isteni, természetfeletti csodákat képesek legyünk elhinni. Mert Jézus is azt mondta a tanítványoknak: „Meghalok, mert így van rendelve, de harmadnapon feltámadok!” (Mát. 16,21) De a tanítványok ezt nem hitték el, amikor hallották. Amikor szembesültek vele, hogy Jézus már nincs a sírban, még akkor sem akarták elfogadni azt. Mi sem voltunk ott a keresztnél, sem a sírnál, és nem láttuk Krisztus szenvedéseit, de mégis minden részlet előttünk van, mert a Szent Szellem bennünk lakozik, aki már ott is jelen volt és most minderről bizonyóságot tesz nekünk. (Ján. 15,26) A Szent Szellemnek ma egy szolgálata az, hogy bizonyóságot tesz a hívők számára.

**Lukács 24,1-7.**

**1. A hétnek első napján pedig kora reggel a sírhoz mentek, vivén az elkészített fűszerszámokat, és némely más asszonyok is velük.**

**2. És a követ a sírról elhengerítve találták.**

**3. És mikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét.**

**4. És lőn, hogy mikor ők efelett megdöbbsentek, ímé két férfiú állt melléjük fényes öltözetben:**

**5. És mikor ők megrémülvén a földre hajták orcájukat, azok mondták nékik: Mit keresitek a holtak között az élőt?**

**6. Nincs itt, hanem feltámadott: emlékezzetek rá, mint beszélt néktek, még mikor Galileában volt,**

**7. Mondván: Szükség az ember Fiának átadatni a bűnös emberek kezébe, és megfeszíttetni, és harmadnapon feltámadni.**

Vasárnap az asszonyok elmentek a sírhoz, hogy bebalzsamozzák Jézus testét.

**1-2. vers:** Vajon miért volt szükség arra, hogy a sír szájáról a kő el legyen gördítve? A feltámadt Jézus ugyanis át tudott menni a falon, mert a megdicsőült test számára nincs fizikai akadály. Az angyalok azért hengerítették el a követ a sír szájáról, hogy a tanítványok (asszonyok) megláthassák, hogy Jézus teste nincs ott.

**3-6. vers:** Az angyalok megkérdezték az asszonyokat, hogy miért keresik a holtak között az élőt. Jézus ugyan meghalt, de nem halott, mert feltámadt! Krisztus a megfeszítése előtt azt mondta: „Én vagyok a feltámadás és az élet!”

**7. vers:** Ő bizony meghalt, de legyőzte a halált és harmadnapra feltámadt! Jézus feltámadt, és a sír üres! Halleluja! Ezt minden nap ünnepeljük!

A következő történetben a feltámadt Jézus megdicsőült testben jelent meg a tanítványoknak. Először a történet fizikai része következik.

**Lukács 24,13-35.**

**13. És ímé, azok közül ketten mentek ugyanazon a napon egy faluba, mely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyira volt, melynek neve Emmaus volt.**

**14. És beszélgettek maguk közt mindazokról, amik történtek.**

**15. És lőn, hogy amint beszélgettek és egymástól kérdezősködtek, maga Jézus hozzájuk menvén, velük együtt megy vala az úton.**

**16. De az ő szemeik visszatartóztatának, hogy Őt meg ne ismerjék.**

**17. Monda pedig nékik: Micsoda szavak ezek, amelyeket egymással váltotok jártotokban? És miért vagytok szomorú ábrázattal?**

**18. Feelvén pedig az egyik, kinek neve Kleofás, monda néki: Csak te vagy-e jövevény Jeruzsálemben, és nem tudod minémű dolgok lettek abban e napokban?**

**19. És monda nékik: Micsoda dolgok? Azok pedig mondának néki: Amelyek estek a názáretbeli Jézuson, aki próféta volt, cselekedetben és beszédben hatalmas Isten előtt és az egész nép előtt:**

**20. És mimódon adták Őt a főpapok és a mi főembereink halálos ítéletre, és megfeszítették Őt.**

**21. Pedig mi azt reméltük, hogy Ő az, aki meg fogja váltani az Izraelt. De mindezek mellett ma van harmadnapja, hogy ezek lettek.**

**22. Hanem valami közülünk való asszonyok is megdöbbsentettek minket, akik jó reggel a sírnál voltak;**

**23. És mikor nem találták az Ő testét, hazajöttek, mondván, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt mondják, hogy Ő él.**

**24. És azok közül némelyek, akik velünk voltak, elmentek a sírhoz, és úgy találták, amint az asszonyok is mondták; Őt pedig nem látták.**

**25. És Ő mondta nékik: Oh, balgatók és rest szívűek mindazoknak elhívására, amiket a próféták szóltak!**

**26. Avagy nem ezeket kellett-é szenvedni a Krisztusnak, és úgy menni be az Ő dicsőségébe?**

**27. És elkezdvén Mózesről és minden prófétáktól fogva, elmagyarázta nékik minden Írásokban, amik Őfelőle megíratnak.**

**28. Elközelítének pedig a faluhoz, amelybe mennek vala; és Ő úgy tett, mintha továbbmenne.**

**29. De kényszeríték Őt, mondván: Maradj velünk, mert immár beesteledik, és a nap lehanyatlott! Bement azért, hogy velük maradjon.**

**30. És lőn, mikor leült velük, a kenyeret vevén, megáldotta, és megszegvén, nékik adta.**

**31. És megnyilatkoznak az ő szemeik, és megismerték Őt; de Ő eltűnt előlük.**

**32. És mondának egymásnak: Avagy nem gerjedezett-é a mi szívünk mibennünk, mikor nekünk szólt az úton, és mikor magyarázta nekünk az Írásokat?**

**33. És felkelvén azon órában, visszatértek Jeruzsálembe, és egybegyűlve találták a tizenegyet és azokat, akik velük voltak.**

**34. Kik ezt mondják vala: Feltámadott az Úr bizonyal, és megjelent Simonnak!**

**35. És ezek is elbeszélétek, mi történt az úton, és miképpen ismerték meg ők a kenyér megszegéséről.**

Jézus két tanítványa elindult Jeruzsálemből Emmausba, egy kis faluba, amely a várostól tizenkét kilométerre volt. Útközben azokról az eseményekről beszélgettek, amelyek az utóbbi napokban történtek. Nem értették, hogy Jézus teste hogyan és miért tűnt el a sírból, ezért szomorúak voltak.

Amíg így beszélgettek és tanakodtak, Jézus hozzájuk csatlakozott, és együtt ment velük tovább. A tanítványok azonban nem tudták, hogy Ő az, mert nem ismerték fel. Jézus megkérdezte tőlük, hogy miről beszélgetnek. Ekkor azok szomorú arccal megálltak és az egyikük ezt felelte: „Úgy látszik te vagy az egyetlen Jeruzsálemben, aki nem tudja, hogy mi történt itt ezekben a napokban.”

„Miért, mi történt?” – kérdezte Jézus. Azok így feleltek: „A názáreti Jézusról van szó, aki szavaival és tetteivel egyaránt bebizonyította, hogy Ő egy hatalmas próféta Isten és az emberek előtt. De népünk főpapjai és vezetői átadták Őt a rómaiaknak, és elérték azt, hogy halálra ítéljék és kivégezzék a kereszten. (1Kor. 2,8) Pedig mi azt vártuk és reméltük, hogy ő fogja Izrael népét felszabadítani, de már három napja, hogy mindez történt.

Ezen kívül néhány, közülünk való asszony is megdöbbenett minket, akik ma korán reggel kimentek a sírhoz, de Jézus holttestét nem találták ott. Amikor visszajöttek, azt állították, hogy angyalokat láttak, akik azt mondták, hogy Jézus él. Ekkor mások is kimentek a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok mondták, de Jézust magát nem látták.”

Ekkor Jézus elkezdett beszélni hozzájuk: „Milyen értetlenek és nehéz felfogásúak vagytok! Nem hiszitek el, amit a próféták mondtak? Tudjátok meg, hogy ezeket mind el kellett elszenvednie a Messiásnak, mielőtt bement a dicsőségébe.” Azután Jézus elmagyarázta a két tanítványnak mindazt, amit az Írások Órónak mondtak. Számos prófécia hangzott el az ÓSZ-ben azzal kapcsolatban, hogy jönni fog egy Messiás.

Közben megérkeztek Emmausba, ahová indultak, de Jézus úgy tett, mintha tovább akarna menni. A tanítványok azonban nagyon kérelték: „Maradj velünk, hiszen a nap is lenyugodott már, mindjárt beesteledik!” Így hát Jézus velük maradt, és együtt mentek be a faluba. Amikor asztalhoz ültek, Jézus a kezébe vette a kenyeret, hálát adott Istennek, tört a kenyérből, és a tanítványoknak adta, akiknek ebben a pillanatban megnyílt a szemük. Arról ismerték fel Őt, ahogy megtörte a kenyeret (mint az utolsó vacsorán).

Ráismertek Jézusra, de ő abban a pillanatban eltűnt a szemük elől, mert a feltámadása után negyven napig megjelent megdicsőült testben. Ő most is megdicsőült testben van. Azon nyomban fel is kerekedett a két tanítvány, és visszaindultak Jeruzsálembe. Ott együtt találták a tizenegy apostolt, és a többieket, akik azzal fogadták őket: „Valóban feltámadt az Úr! Megjelent Simonnak (Péter)!” Ekkor ők ketten is elmondták, mi történt velük az úton, és hogyan ismerték fel Jézust.

Ebben a történetben egy hatalmas kijelentést mutat meg a Szent Szellem, ami el volt rejtve. A beszélgetés elején Jézus nem fedte fel magát, nem nyitotta meg a szemeiket. Miért nem tette ezt? Azért, hogy az Írásokban levő, Róla szóló próféciákra irányítsa a figyelmüket. Ugyanis Jézus 33 évig élt itt a földön és mindössze 3 és fél évet szolgált, ezért az azt követő időkben csak az Írásokból lehet megismerni Őt, mert személyesen, fizikai síkon nem találkozhatunk vele.

Meg kell látnunk, hogy Jézusnak *nagyobb öröme* van abban, ha az *Írásokból értjük meg a megváltást*, mintha személyesen magyarázná el nekünk. Most annak a korát éljük, hogy hiszünk Jézusban, annak ellenére, hogy nem találkoztunk Vele. Mert Jézus azt mondja: „Áldottak, akik nem látnak engem, és hisznek énbennem.” (Ján. 20,29) Ezért kell olvasnunk újra és újra a Bibliát és elmélkedünk rajta, mert csak az Írásokból ismerhetjük meg Krisztust.

De hamarosan eljön az a nap, amikor meglátjuk Őt szemtől szembe és személyesen közösségben lehetünk Vele. Hisszük, hogy eljön az az idő, amikor megláthatjuk Őt a megdicsőült testében, megnézhetjük *sebeinek helyét*, ahonnan már nem a vére folyik, hanem a szent *dicsősége árad!* De most is meg lehet hívni Jézust a mindennapjainkba, minden helyzetben, a nap 24 órájában, mert Ő közösségben szeretne lenni velünk.

Az úrvacsora során az Úr Jézussal való *közösségünket* nyilvánítjuk ki, és az Ő *győzelmét* ünnepeljük az életünk felett. (1Kor. 10,16) Az úrvacsorával kapcsolatban meg kell értenünk, hogy *mit végzett el értünk az Úr*. Az Úr asztalához járulva kérjük Őt, hogy nyissa meg a szemeinket arra, hogy megértsük az úrvacsora lényegét és a megváltás bevégzett művét, ahogy az emmauszi tanítványokkal is tette. Az Úrvacsora alkalmával Jézus halálát hirdetjük, mert ezáltal győzte le az ellenség minden erejét. Kihirdetjük, hogy Jézus az Úr mindenek felett!